ZAMYŠLENÍ NA SVÁTEK KŘTU PÁNĚ: MLUVIT K SRDCI

Kráčet společně (Syn hodos)

Proč měl Ježíš, jehož křest si dnes připomínáme a slavíme, úspěch u svých současníků a později u tolika následovníků? Neboť mluvil k jejich srdci, jak píše Izaiáš: „Mluvte k srdci“ (40,2).

A proč u mnohých neuspěl? Neboť mluvil k jejich srdci.

Prvních se Ježíšova slova dotkla a pomohla jim ke změně života či přímo ji způsobila. I těch druhých se Ježíšova slova dotkla, ale oni měli srdce nastavené na zpochybňování, odmítání, posuzování, kritizování, škatulkování či nálepkování, na vzdor. Písmo hovoří o tvrdosti srdce.

Chci se podělit o pár myšlenek, které se výrazně dotkly mého srdce v této době.

První je dobrota Boha. Dnes se zmiňuje ve druhém čtení, ale část tohoto textu se četla i při mši za svítání na Narození Páně. Shodou okolností jsem právě při ní vykonával službu lektora. A hned na první větě jsem se téměř „sekl“ – nahrnuly se mi slzy do očí a mnou přeletěl jakoby dotek Boží dobroty. Jak dobrý je Bůh! „Zjevila se dobrota Boha… jeho láska k lidem… spasil nás… ze svého milosrdenství… koupelí obnovy v Duchu Svatém…“ (Tit 3,4-7). Ten text mluvil o Boží dobrotě ke mně.

Druhou je cíl synodu. Cituji ho tak, jak ho vyjádřil papež František: „…dát vypučet snům, vzbudit proroctví a vidění, dát rozkvést nadějím, podnítit důvěru, obvázat rány, provázat vztahy, vzbudit úsvit naděje, učit se jeden od druhého a vytvořit pozitivní vnímání, které osvítí mysl, zahřeje srdce, navrátí sílu rukám“ (Přípravný dokument synodu, 32). Ať se to stane!

A třetí byla homilie našeho Svatého Otce, kterou řekl při mši svaté na slavnost Zjevení Páně tento čtvrtek. Mluvil o touze: „Toužit znamená udržovat při životě oheň, který plane uvnitř nás a pobízí nás, abychom hledali za okamžikem, za tím, co je viditelné. Toužit znamená přijmout život jako tajemství, které nás převyšuje, jako stále otevřená štěrbina, která zve hledět dál, neboť život není ‚celý zde‘, je také ‚tam‘. Je jako bílé plátno, které potřebuje dostat barvy… Rozněcují naše slova a naše zvyky v srdcích lidí touhu postoupit směrem k Bohu, nebo jsou jen ‚mrtvým jazykem‘, který mluví o sobě samém a k sobě samému? Je smutné, když společenství věřících již více netouží a unaveně se vleče spravováním věcí místo toho, aby se nechalo zlákat Ježíšem, výbušnou a vyrušující radostí evangelia.“ A pak nás papež volal do školy touhy k mudrcům. Oni se vydali na cestu, ptali se, vzdorovali a nakonec po nalezení Ježíše šli jinou cestou, ale za klíčový moment jejich cesty papež označil chvíli, kdy se Ježíšovi klaněli.

Co se v poslední době dotklo tvého srdce? Poděl se s někým o tento Boží dotek, ať je to projevem tvého kráčení spolu (synodality). Naplníš tím i touhu Církve, aby se synodu aktivně zúčastnil každý člověk. Tedy i ty.